

תנ"ג 12-09-10466
קבוע לדין ביום 13.3.2016
בפני כב' השופט פרופ' עופר גראוסקופף

בעניין:

1. רמי אוטרוובסקי
2. יניב אוזנה

הGBKSHIM

ובענין:

חברת השקעות דיסקונט בע"מ

התובעת

הGBKSHIM והתובעת באמצעות ב"כ ע"ד רונן
עדני ממשרד עדני ברגר גבאי, עורכי דין,
מרח' כנרת 5, מגדל.ב.ס.ר. 3 קומה 31, בני
ברק. טל': 03-6139696. פקס': 03-6139697.

בצוטאת עם ב"כ ממשרד ע"ד רם דקל משדר
רוטשילד 22, תל-אביב, 6688218.
טל': 03-7549999. פקס': 03-7549998.

- נגד -

1. נוחי דנקנר
2. אליהו כהן
3. אבי פישר
4. ניב אחיטוב
5. יצחק מנור
6. צבי לבנת
7. חיים גבריאלי
8. זהבה דנקנר
9. דורית מנור
10. שאול בן זאב
11. רפי ביסקר
12. מרק שימל
13. אייר אורגדר

הנתבעים 1 ו-8 ע"י ב"כ כספי ושות', משרד
עורכי דין, מרח' יבץ 33, תל-אביב 6525832.
טל': 03-7961001. פקס': 03-7961000.

הנתבעים 2, 4, 7, 11-1 ע"י עוה"ד צבי אגמון
ו/או אורי שורק ו/או דנה חן משרד אגמון
ושות', רוזנברג הכהן ושות', משרד עורכי דין,
מרח' יגאל אלון 98 (מגדל אלקטרה), קומה 47,
תל-אביב 67891. טל': 03-6078607. פקס': 03-
.6078666

הנתבעים 3 ו-12 ע"י ב"כ פישר בכיר חן וול
אוריוון ושות', מרח' דניאל פריש 3, תל-אביב.
טל': 03-6091116. פקס': 03-6944111.

הנתבעים 5 ו-9 ע"י ב"כ גולדפרב-זיגמן ושות',
משרד עורכי דין, מגדל אלקטרה, רח' יגאל
אלון 98, תל-אביב. טל': 03-6089999. פקס':
.6089909

הנתבעים 6 ו-10 ע"י ב"כ ארדינסטט - בן נתן
ושות', משרד עורכי דין, מגדל המוזיאון, רח'
ברקוביץ' 4, קומה 13, תל-אביב 64238. טל':
.03-7770111. פקס': 03-7770101

הנתבע 13 ע"י ב"כ קלינמן נאור ושות', משרד
עורכי דין, מרח' ז'בוטינסקי 7, רמת גן
טל': 03-6121100. פקס': 03-5252007

הנתבעם

כתב הגנה מטעם הנתבעים 2, 4, 7, 11

הנתבעים 2, 4, 7 ו-11 (להלן – **הנתבעים**) מתכבדים בזאת להגיש את כתב הגנתם בהליך שבכורתה. בית המשפט הנכבד מתבקש לדוחות את התביעה ולהייב את התובעת ו/או את המבקשים בהוצאות הлик זה
(לרובות בשלב הבקשה לאישור תביעה נזורת).

כללי

1. הנתבעים יהיו מיוצגים ע"י בא-כוומס ממופרט בשער כתב הגנה זה.
2. כל עניין שנזכר בכתב התביעה, אף אם נשמט בכתב הגנה זה – מוכחש, אלא אם צוין במפורש אחרת.
3. כל טענה הנטען בכתב הגנה זה נטען באופן מצטבר, משלים או חלופי לכל טענה אחרת הנכללת בו, בין אם נאמר הדבר במפורש, בין אם לאו.

4. אין בהעלאת טענה או באזכור עובדה בכתב הגנה זה, כדי להבהיר את נטל הוהכה או את נטל הראייה – או כל נטל ראייתי אחר של פי דין – מהתובעת, מקום שעל פי דין נטל זה מוטל עליה.
5. כתב הגנה זה מצטרף לכתבי בי-הדין והתחבירים שהוגשו על-ידי הנتابעים בשלב הדיון בבקשת לאשר תובענה כנזרת ולכל טענות ההגנה של הנتابעים האחרים – ככל שהוא מר ביהם אינו עומד בסתייה כאמור בכתב הגנה זה.
6. ההתייחסות בכתב הגנה זה ל-”תובעת” מכוונת לחברת השקעות דיסקונט בע”מ, אלא אם צוין במפורש אחרת.

פתח דבר ורקע עובדתי קצר

7. עניינו של הлик זה בהחלטת חברת השקעות דיסקונט בע”מ (להלן – **דסק”ש או החברה**) לחתוך בשנת 2011 בעסקה לרכישת השיטה במערב החזקות בע”מ (להלן, לבדה או ביחד עם חברות בנות שלה – **מערב**) ולהמשך ההשקעה במערב (להלן ביחיד – **עסקת מערב או העסקה**).
8. על פי הנטען בכתב התביעה, הדירקטוריים בחברה (להלן – **הדים**), וביניהם הנتابעים, הפרו, כביכול, את חובת זהירות והמיומנות שלהם כלפי החברה, עת אישרו את עסקת מערב. עוד נטען, בשפה רפה ובלא כל פירוט, כי הפרת חובת זהירות והמיומנות של הדיסקוטוריים נעשתה, כביכול, בפזיות וכי ההחלטה בדבר עסקת מערב הונעה משיקולים לא עוניינים, שאינם לטובה החברה.
9. **הנתבעים יטענו כי יש לדוחות את התביעה כנגדם מכל וכל.**
10. הנتابעים, בעלי ניסיון עסקי ומקצועי רב שנים, פעלו בעת אישור עסקת מערב באופן מקצועני, ראוי, מידוע ואכפתני, כשהלעיניהם טובת החברה בלבד. ההחלטה בדבר רכישת השיטה במערב ולהמשך ההשקעה במערב נעשו, לאחר שהנתבעים שקו בcobid ראש כל החלטה, בחנו – **זמן אמת** – את השיקולים העסקיים-כלכליים הדריכים לעניין וקיימו דיוונים נאותים בנושא, ולאחר שימוש ומתן לרכישת השיטה במערב קדמו מגעים לשיתופי פעולה בין החברות התפעוליות של דסק”ש למערב.

11. רכישת השליטה במערב נעשתה בשלבים, כשבשלב הראשון, שאושר על-ידי הדירקטוריון בישיבה מיום 24.3.2011, ניתנה לדסק"ש האופציה לרכוש את השליטה במערב, וזאת אם התקיימו תנאים מקדמים שונים לפי שיקול דעתה הבלעדי של דסק"ש.
12. לשון אחר: אישור הדירקטוריון בישיבה האמורה היה אישור עקרוני בלבד, כאשר היה ברור לכל אחד ואחד מהנתבעים כי העסקה כפופה לבדיקות נוספות, וככל שאלה לא היו לשביות החברה, העסקה לא יצא אל הפועל. יוער, כי במועד הישיבה גם היה ברור לנتابעים חשיבות קבלת החלטה בהקדם.
13. בהקשר זה יוער: (א) בישיבת הדירקטוריון מיום 24.3.2011, השתתפו, מלבד הדירקטורים, נושא משרה וגורמים מקצועיים; (ב) העסקה הוצגה ונתקבלה על-ידי הנהלת החברה אשר ננתה מאמונם של הנتابעים; (ג) באותו מועד דן הדירקטוריון בשורה של נושאים, שעסקת מערב הייתה רק אחד מהם; (ד) פרוטוקול הדיון מהוועה תמצית בלבד hon של הדיון שנערך בישיבה והן של המידע שהוא בידי חלק מהנתבעים ביחס לעסקת מערב.
14. בתוך כך, ועוד לפני הושלמה רכישת השליטה במערב, נערכה בדיקת נאותות עמוקה ורחבה – היקף – hon משפטית והן פיננסית – על-ידי הנהלת החברה, באמצעות משרד עורכי דין ורשות חיזונים, בתנאי מתלה להשלמת העסקה; נסירה לחברת הערכת שווי לנכס מהותי של מערב – המקרקעין שעיליהם נמצא בית הדפוס של מערב, והנתבעים קיבלו החלטות סבירות, בעלות הגיון עסקי וככללי.
15. הלכה למעשה ולאור הנسبות שייפורטו בכתב הגנה זה, בעת בה נקשרה העסקה ובכל המועדים הרלבנטיים שקדמו לכך, נבחנה העסקה במקצועיות, בסבירות ובאכפתיות רבה ותוך מטרה ברורה: **להיטיב עם החברה ועסקיה.** לモתר לציין, שלא דבר כלשהו זה ניגוד עניינים כלשהו.
16. זאת ועוד: הטענה בדבר הפרת חובת זהירות הועלתה כלפי הדירקטורים **באופן קולקטיבי ומבעלי** להתייחס באופן פרטני לכל אחד מהדירקטורים. כאמור חסיבות רבה, במיוחד מקום בו מתבקש ליחס לדירקטורים יסוד נפשי. הדירקטורים, וביניהם הנتابעים, אינם מנסה אחת ויש לבחון את הרקע העובדתי, לרבות תחומי עיסוק והתחומות, ביחס לכל אחד ואחד מהם.

כך למשל: חלק מהנתביים נחשף למידע בדבר עסקת מעריב עוד לפני הבאתה לאישור עקרוני של הדירקטוריון; חלקם היו מעורבים במשא ומתן שנערך לרכישת השליטה במעריב; חלקם לא נטו חלק בהחלטות מסוימות של דירקטוריון החברה בהן נידונו עסקת רכישת השליטה במעריב או המשך ההשקעה במעריב; חלקם ישבו בדירקטוריון של חברות תקשורת שבשליטה החברה (סלקום ישראל בע"מ (להלן – סלקום) ונטויזין בע"מ (להלן – נטויזין)) וnochפּו לצורך בסינרגיה בין תוכן לבין זרוע התקשורות של דסק"ש ולחולשת הקבוצה בתחום התוכן, ועוד.

17. הדירקטורים שקו שיקולים רלוונטיים שונים בbowם להחלטת האם להתקשר בעסקת מעריב. אחד השיקולים המרכזיים שעמד בסיס העסקה היה השאייה להביא לסינרגיה בין התכנים של מעריב לבין זרוע התקשורות של דסק"ש, אשר כלל השקעה בחברת התקשורות הסלולרית הגדולה בישראל, סלקום, ובספקית קישוריות האינטרנט נטויזין, וכן – באמצעות נטויזין ובשותוף ערוץ 10 – באתר האינטרנט "געגע 10".

כל זאת – על רקע מגמת ההתאחדות (convergence) בענף התקשורות ועל רקע נחיתותה של קבוצת דסק"ש בתחום התוכן למול קבוצות תקשורת מתחמות, ורצונה של סלקום להיכנס בתחום שידורי הטלוויזיה (בדומה לניסיונות קודמים מצד קבוצת דסק"ש).

18. שיקולים חשובים נוספים היו האמונה ביכולתה של דסק"ש – בהתבסס על ניסיון העבר – להביא למפנה חיובי אף בחברות שקדם לכן ידעו הפסדים; האמונה ביכולת לשפר את תוכנותיה העסקיות של מעריב עצמה, לא כל שכן כאשר זו משתלבת בזרוע התקשורות של דסק"ש.

19. בזמן אמת, נראה האופציה לרכישת השליטה במעריב כבעלת פוטנציאל כדאי, וזאת, בין היתר, גם לאור: (א) העיתוי הספרטני שבו נעשתה – בעת ששויה של מעריב היה נמוך (הוצאות קודמות להשקעה במעריב נדחו בשל המחיר); (ב) עיקר כספי ההשקעה של דסק"ש הוזרמו כהון למעריב; (ג) נעשו ויתורים מוחשיים הן מצד בעלי השליטה הקודמים במעריב (শনোত্রু বালি উনিন মেরিব) והן מצד הנושא העיקרי של מעריב, בנק הפועלים בע"מ (להלן – בנק הפועלים), ובנקים נוספים; (ד) המניות שקיבלה דסק"ש במסגרת רכישת השליטה במעריב נרכשו בסכום נמוך משווי השוק שלhon (בהתחשב במחיקת חובות מצד הבנקים ובמבנה העסקה).

יווער, כי כתוצאה ממבנה העסקה, מעריב, שערב ביצוע העסקה הייתה עם הון עצמי שלילי של 31 מיליון ש"ח, הפכה לחברת בעלת הון עצמי חיובי.

20. מצבה הכלכלי של מעריב היה ידוע וברור לנتابעים (כמו גם לציבור כולם) בעת ביצוע העסקה ובאותה עת הערכו הנتابעים על בסיס הנתונים שהיו בפניהם, הן באשר למעריב והן באשר לדסק"ש, ביכולתה של דסק"ש לעורוך תפנית במצבה הכלכלי של מעריב (Turn Around) כפי שעשתה פעמים רבות לפני כן בהתייחס לחברות אחרות. והרי, התמזהותה של דסק"ש הייתה באחזקה לחברות אחרות תוך מטרה לשפר את מצבן, להבחין ולהביאן לצמיחה כלכלית (או, בנסיבות מסוימות, לצמצום הפסדייה תוך הנאה מיתרונות אחרים הגלומים בהן, ובפרט מיתרונות סינרגטיים).
21. זאת ועוד: רכישת השליטה במעריב הייתה השקעה בסכום לא מהותי ביחס לשווי השוק של דסק"ש. כך, לדוגמה, המחיר ששילמה דסק"ש עבור רכישת השליטה עמד על 2.3% בלבד משווי השוק של דסק"ש באותה עת.
22. ברם, לאחר מועד רכישת השליטה במעריב התחוללו בשוק אירועים בלתי צפויים, וכ吐וצאה ישירה לכך גם בחברה, אשר שינוי את תמונה המצב מן הקצה אל הקצה. שינויים אלו הביאו לשינוי במצבה של דסק"ש עצמה, אשר חוויתה הרעה משמעותית בעסקיה וירידה דרמטית בשווי אחזקותיה ובסוויה היא. השינויים פגעו ביכולתה של דסק"ש להמשיך ולתמוך במעריב, פיננסית כמו גם ניהולית, עד לשלב שבו תוכל דסק"ש ליהנות מן ה יתרונות הסינרגטיים שברכישת השליטה במעריב ומן השיפור הצפוי במצבה של האחרונה. אשר למעריב עצמה – לאחר שדסק"ש רכשה את השליטה בה, חלו התפתחויות שפגעו ביכולתה להשתקם (כגון, גידול בשטחי הפרסום של עיתון "ישראל היום"). כל אלה הם שינויים שהלו לאחד רכישת השליטה במעריב.
23. כל רשות, או הפרת חובת זהירות (או חובה אחרת כלשהי) לא דבקו בהתנהלות הנتابעים. הנتابעים היו מעורבים בהחלטה מושכלת, אשר נשענה על **শיקולים עסקיים-מסחריים לגיטימיים** ועל אסטרטגייה עסקית שהייתה מקובלת מאוד בענף.

.24. ההחלטה לרכוש את השליטה במערב התקבלה על-ידי דירקטוריון בלתי נגוע, ואושרה כדין, בהמלצת נשיא ומנהל עסקים ראשי של חברת דסק"ש. אף החלטות על ביצוע השקעות נוספות במערב (בין היתר, בדרך של הלוואות בעלייט) התקבלו בידי הארגנים הבלתי-נגועים של החברה.

וידועש, דירקטוריון החברה הינו דירקטוריון עצמאי וסובייני, והדיקטורים שכיהנו בו היו עצמאיים וסובייניטים וקיבלו החלטות בהתאם לשיקול דעתם הבלודי שرك טובת החברה לעיניהם.

.25. ההחלטה על רכישת השליטה במערב התקבלה בשלבים, כאשר בשלב הראשון אושרה העסקה באופן עקרוני – אך הוכפפה לתנאים מתיים, לרבות, השלמת בדיקות נאותות לשבייעות רצונה של דסק"ש, והשגת הסדר לשבייעות רצונה של דסק"ש עם הבנקים להסדר חובותיה הבנקאים של מערב. ככלומר – הדבר היה מעין עסקת אופציה שהחברה יכולה לסגת ממנה בשלבייה הראשונים.

.26. עד להתקיימות התנאים המתלים העמידה דסק"ש למערב מימון ביונים בסכום של 20 מיליון ש"ח, וזאת כהלוואה על חשבון השקעת דסק"ש במערב. הלוואה זה הובטחה בערבות של הכשרת היישוב, של חברה שבשליטת מר זקי רכיב ושל מר זקי רכיב עצמו. כן סוכם, כי במקרה שהעסקה לא תצא לפועל, הלוואה תוחזר לדסק"ש בשני תשלומים שניתיים – זאת לאחר שבאותה העת לא הייתה ודאות שהעסקה תושלם.

.27. רק לאחר שהושלמו כל התנאים לשבייעות רצונה של דסק"ש, הפכה העסקה לחייבת מבחינת החברה.

.28. מבלי לגרוע מהאמור, יzion, כי לנتابעים עומדת הגנת הפטור מכוח פטור שנייה להם על-ידי דסק"ש והגנת דוקטרינה שיקול הדעת העסקית.

.29. לאחר רכישת השליטה במערב, המשיכה דסק"ש והשקיעה במערב סכומים נוספים, בין כהן מנויות בין כהלואת בעלייט ובין ברכישת אג"ח.

.30. הנتابעים בחנו כל החלטה בה נטלו חלק בכובד ראש, שקו את כל השיקולים הדריכים לעניין, בעת הצורך ביקשו באופן יוזם מידע נוסף מעבר לזה שהובא בפניהם, דחו את החלטותיהם מעט לעת עד לקבלת המידע שבקשו, התנו את המשך הסיווג למערב בעמידה בדרישות כאלו ואחרות, והגבילו

את סכומי ההשקעה – הכל תוך גילוי מעורבות ואקטיביות. יודגש, כי כל החלטות נעשו מתוך **אכפתיות ולטובת החברה בלבד.**

עוד יודגש, כי כל אחת מההחלטות להמשיך ולהשקיע במערב סכומים נוספים, נדונה באופן עצמאי ונפרד תוך בחינה של השיקולים והתנאים הרלוונטיים לאוთה החלטה – ואין מקום לחיבור שנעשה בכתב התביעה בין ההחלטה לרכישת השליטה במערב להחלטות התמיכת וההשקעה במערב.

.31 להשלמת התמונה יצון, כי ביום 23.10.2012, כחודש ימים לאחר שניתן צו הקפתת הליכים לבקשת מערב, אישר בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופט ורדה אלשיך) את מכירת העיתון "מערב" לחברת של איש העסקים ומ"ל העיתון "מקור ראשון", מר שלמה בן-צבי, ואת מכירת בית הדפוס של מערב לחברת של היזם, מר עמוס מימון.

.32 בפני הנتابעים – דירקטוריים מנוסים ומקצועיים – ולמצער בפני חלוקם, עמד מידע נוסף – טרם ביצוע העסקה ולאחריה – מעבר לנواتים שהוצעו במסגרת ישיבות הדירקטוריון או ישיבות ועדת הביקורת.

חלק מהדירקטורים בדסק"ש כיהנו גם כנושאי משרה בחברת האם, אידייבי חברה לפטוח בע"מ (להלן – אידייבי פטוח), ובחברת הסבתא, אידייבי חברה לאחזקות בע"מ (להלן – אידייבי אחזקות). נושא משרה אלו נהגו לקיים ישיבות אד-הוק במשרדי קבוצת אידייבי בנוגע לנושאים שונים שעלו במסגרת עבודות היום-יום. כך, גם הסוגיה של רכישת השליטה במערב עלתה – טרם אישורה העקרוני ואחריה – באותו ישיבות שבהן נמסרו נתונים שונים, על-ידי הנהלת דסק"ש או על-ידי המעורבים בשא ומתן לרכישת השליטה במערב, לדירקטוריים שונים.

.33 הנtabע 2, מר אליהו כהן (להלן – מר כהן), ליווה את דסק"ש מאז הקמתה בשנות השישים, ובכלל זאת הוא כיהן בה כديرקטור וכחבר ועדת ביקורת בזמנים הרלוונטיים לתובענה. בנוסף, כיהן מר כהן כמנכ"ל אידייבי פתוח החל משנת 1981 ועד ליום 30.3.2011, כדירקטור באידייבי אחזקות החל משנת 1979 וכديرקטור בחברות קבוצת אידייבי, כגון: חברת לנכסים ובניין בע"מ, שופרסל בע"מ, כל החזקות עסקית ביטוח בע"מ (בה כיהן כיו"ר דירקטוריון) ועוד.

בנוסף למידע שנמסר בישיבות הדירקטוריון, מר כהן עודכן על המגעים לרכישת השליטה במערבם בשיחות אד-הוק שנערכו במשרדי קבוצת איידי. בתוך כך, הגיע לידי מידע אודות עסקת מערב וכדאיותה עוד בטרם הבאה לדיון הדירקטוריון ביום 24.3.2011.

יעור, כי מר כהן לא נטל חלק בחלוקת מההחלטות בהן נידונה המשך התמייה וההשקעה במערבם.

34. הנتابע 4, פרופ' ניב אחיטוב (להלן – פרופ' אחיטוב), כיהן בזמן הרלוונטיים כדירקטור חיצוני בדסק"ש וכחבר בוועדת ביקורת.

פרופ' אחיטוב, בעל תואר MBA ותואר דוקטור במנהל עסקים, מכיהן כפרופ' למנהל עסקים באוניברסיטת תל אביב ובבעל רקע אקדמי רלוונטי, לרבות בתחום הסינרגיה. יודגש, כי בתחום התמחותו הן המוצעוי והן האקדמי של פרופ' אחיטוב נסב על חקר האינטרנט וטכנולוגיות מידע. בתוך כך, פרופ' אחיטוב הקים וניהל בין השנים 2003 ו-2011 את המכון לחקר האינטרנט באוניברסיטת תל אביב.

35. הנتابע 7, מר חיים גבריאלי (להלן – מר גבריאלי), כיהן בזמן הרלוונטיים כדירקטור בדסק"ש. בנוסף, כיהן מר גבריאלי כמנכ"ל איידי אחזקות החל משנת 2009, כמנכ"ל איידי פתח החל מיום 1.4.2011 וכديرקטור במרבית חברות הבנות של דסק"ש, ביניהן חברות תקשורת (לרובות, סלקום).

36. מר גבריאלי ליווה את מר עמי אראל, נשיא ומנהל עסקים ראשי של חברת דסק"ש, ואת מר נוחי דנקו, יו"ר דירקטוריון דסק"ש, אשר ניהלו את המשא ומתן לרכישת השליטה במערבם בכל הנוגע לצדים הפיננסיים של העסקה אל מול בנק הפעלים (הנושא העיקרי של מערב באותה עת). בתוך כך, מר גבריאלי נכח בישיבות שונות בהן גובשו ההסכם לרכישת השליטה במערבם; בישיבות שנערכו בין בעלי השליטה והנהלת דסק"ש בהן נידונה עסקת מערב, וכן הגיע לידי מידע אודות מערב – הן על מצבה הכלכלי והן על מצבה העתידי הצפוי.

יעור, כי לאחר רכישת השליטה במערבם, מונה מר גבריאלי לדירקטור במערבם ולכך הוא לא נטל חלק בהחלטות בהן נידונה המשך התמייה וההשקעה במערבם.

- .37. הנتابע 11, מר רפי ביסקר (להלן – **מר ביסקר**), כיהן בזמןים הרלוונטיים כדירקטורי בדסק"ש. בנוסף, כיהן מר ביסקר כדירקטורי באידיבי אחזקות, כדירקטורי באידיבי פתוח וכendirקטורי במרבית חברות הבנות של דסק"ש (לרובות, סלקום). יצוין, כי מר ביסקר כיהן בזמןים הרלוונטיים לי"ר דירקטוריון של חברת שופרסל בע"מ, חברת לנכטים ובניין בע"מ וחברת גב-ים לקרוקות בע"מ.
- .38. בנוסף למידע שנמסר בישיבות הדירקטוריון, מר ביסקר נטל חלק בשיחות ובישיבות אד-הוק שנערכו בקבוצת אידיבי אודות עסקת מעריב. מר ביסקר עודכן באופן שוטף על המגעים לרכישת השליטה במערב, לרבות על-ידי מר גבריאל, במסגרת שיחות שנערכו במשרדי קבוצת אידיבי; וכן שקל את האפשריות לשיתוף פעולה עם מעריב לחברות שהוא עומד בראשן. בתחום כך, הגיע לידי מידע אודות עסקת מעריב וכדיותה עוד בטרם הבאתה לדירקטוריון ביום 24.3.2011.
- .39. יצוין, כי בשל היכרותו הרבה של מר ביסקר עם תחום הנדל"ן, אוזי טרם קבלת ההחלטה בדבר רכישת השליטה במערב, ריכז מר ביסקר בידו נתונים רלבנטיים באשר למקרקעין שבהם נמצא בית הדפוס של מעריב, ואף ערך ביזמתו ביקור בהם מקרקעין, בין היתר על מנת להתרשם באופן ראשוני ובלתי אמצעי באשר לאפשרויות ניצולם ושוויים.
- יווער, כי מר ביסקר לא נטל חלק בחלוקת החלטות בהן נידונה המשך התמייה וההשקעה במערב.
- .40. הנتابעים טוענו, כי יש לבחון את התנהלותם לפי דוקטרינה שיקול הדעת העסקי (Business Judgment Rule). בהתאם לכל זה, בית משפט לא יתערב בשיקול דעתם של הדירקטורים כל אימת שהחליטתם נעשתה במסגרת סמכותם, והתקבלה בתום לב ומתחוק אמונה בטובת החברה. זאת, אפילו אם יתברר בדייעבד, כי שיקול דעתם היה מוטעה וגרם נזק לחברת. לא כל שכן, אין להטיל על הדירקטורים אחריות אישית היכן שחללה הדוקטרינה. הנتابעים טוענו, כי כל תנאי הדוקטרינה התקיימו בעניינם.
- .41. הנتابעים טוענו, כי יש לדוחות ו/או למחוק את התביעה נגדם בשל הסתכנותם מרוץון ו/או אשם תורם של דסק"ש.
- .42. הנتابעים טוענו, כי התביעה לוכה בשינוי ניכר. התביעה הוגשה רק לאחר שנודעו תוכאות ההשקעה במערב, וזאת זמן רב לאחר שהחברה הודיעה על כוונתה לרכוש את השליטה במערב ולהמשיך

ולהשكيיע בה – מידע שדוחה לציבור והיה חשוף וידוע לכל בזמן אמת, הן מדיווחי החברה והן מסיפות כלליות של בעלי מנויות דסק"ש. בנסיבות אלו יש לדוחות את התביעה גם מהטעם הזה.

- .43 הנتابעים יטענו, כי בנסיבות אלה, העלאת הטענות נגדם במועד שבו הועלו מהוות שימוש שלא בתום לב בזכות הגישה לערכאות; הביאה לשינוי מצבם לדעה (בין היתר, משום שפניה בזמן אמת, הייתה יכולה לגרום לנتابעים לשקל חדש את החלטתם, ולמצער את החלטותיהם להמשיך ולהשקייע במערב); וכי מהימנעות החברה, כמו גם מהימנעות כל בעלי ניירות הערך של החברה, לנוקוט בהליכים משפטיים בזמן אמת, עולה ויתור על טענות מן הסוג המכונן כלפי הנتابעים.
- .44 הנتابעים יטענו, כי מקום בו בית-המשפט מעניק לבעלי מנויות של החברה את הזכות לתבוע בשם, יש לייחס לחברת גם מחדים ורשות של כלל הציבור בעלי המניות בכל הנוגע לעילות תביעה; בכלל זאת יש לייחס לחברת השינוי בפניה לערכאות; אשם תורם בא-נקיטת הליכים ל민יעת ההשקעות נשוא כתוב התביעה במועד; העדר קשר סיבתי משפטי – וניתוק קשר סיבתי עובדתי.

התיחסות לסעיפים התביעה

- .45 הנتابעים יטענו, כי כל "הריאות" שצורפו לכתב התביעה – צורפו אליו שלא כדין; על כן אין לקבלן ואין לראות בהן חלק מכתב התביעה. הנتابעים יוסיפו ויטענו, למען זהירות, כי עצם קיומם של הנספחים לכתב התביעה, וכן תוכנם – מוכחים.
- .46 האמור בסעיף 1 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגורע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי הנتابעים ביקשו לדכוש לדסק"ש, בין היתר, גישה לנכסי תוכן לצורך יצירת סינרגיה בין השקעותיה של דסק"ש בתחום התקשורות, ובין השאר, על רקע רצונה של סלקום להיכנס בתחום שידורי הטלוויזיה. בהתאם לזאת, ולאחר שדיירקטוריון דסק"ש בחר את כלל הפרמטרים והנתונים הרלוונטיים שניתנו היה להתייחס אליהם באופן סביר בזמן אמת, הוחלט לרכוש את השליטה במערב תמורה השקעת סכום של 140 מיליון ש"ח, סכום שהיה בלתי-邏輯י להיקף פעולתה ואחזוקותיה של דסק"ש בעלת הרלוונטיות, אשר הוזרם ישירות לtower מעריב לשם חיזוק הוניה העצמי, תוך התניינית ההשקעה במקicket חבות מצד הבנקים וtower המרת הלוואת הבעלים של ה�建ת היישוב להונן מנויות במערב. זאת, בנוסף לעובדה כי המניות שקיבלה דסק"ש במסגרת רכישת השליטה במערב נרכשו בסכום

נמוך משוויי השוק שלහן (בהתחשב במחיקת חובות מצד הבנקים ובשינויים בהון העצמי של מעריב בעקבות עסקת מעריב).⁴⁷

יווער, כי בנוסף להשקעת סכום של 140 מיליון ש"ח שאושרה באופן עקרוני על-ידי הדירקטוריון, התקשרה דסק"ש בהסכם עם הנאמנים על מנויות מעריב שבבעלות מר ולדימיר גוסינסקי לרכישת חלק ממניותיו בתמורה לתשלום של 2 מיליון דולר.

בשלבים מאוחרים יותר, הוחלט להשקיע סכומים נוספים במערב, בין היתר של הלואות בעליים למערב, ובין היתר של רכישת אל"ח של מעריב בהיקפים שלא נצפו ושלא ניתן היה לצפותו במועד אישור העסקה, וזאת כתוצאה ממשינוי נסיבות קיצוני ובלתי צפוי.

.47 האמור בסעיף 2 לכטב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יטענו הנتابעים, כי אין מקום בתביעה דנא לדין בכך שנגרם, כביכול, לבני מניות דסק"ש.

.48 האמור בסעיפים 5-3 לכטב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי החלטת דירקטוריון דסק"ש לאשר באופן עקרוני את רכישת השליטה במערב התקבלה באופן שקול, מڪצועי, אכפתני ומידוע, בתום לב ובהיעדר ניגוד עניינים כלשהו ובהיעדר עניין אישי, תוך בחינת כלל השיקולים הרלוונטיים בזמן אמת, בשטובת וצרכי דסק"ש בראש מעיני הנتابעים.

הנתבעים יטענו, כי את ההיגיון העסקי של ההחלטה לרכוש את השליטה במערב, יש לבחון לנוכח "יהודיות העסקה שבה מדובר, מצבה של דסק"ש באותה עת, יתר השקעותיה של דסק"ש (ובמיוחד – בתחום התקשרות) וחוסר הוודאות שבו נמצא כל שוק התקשרות (ובמיוחד שוק העיתונות הכתובה) בזמן אמת.

עוד יטענו הנتابעים, כי יש לדחות את האמור בסעיפים 4 ו-5 לכטב התביעה בהיותו כללי, סתמי ונוטול פירוט.

.49 האמור בסעיף 6 לכטב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי אישור העסקה ביום 24.3.2011 נעשה באופן עקרוני, תוך הכפפת העסקה לתנאים מתלים, לרבות, השלמת בדיקת נאותות לשביעות רצונה של דסק"ש. בדיקת הנאותות שבוצעה על-ידי הנהלת החברה, באמצעות יועצים חיצוניים, הייתה רחבה ויסודית, ארוכה שבועות רבים, ובchner את מצבה הכלול של מעריב.

יווער, כי לא הובא לידיות הדירקטוריים קיומם של ממצאים בעיתיים שבעתים לא הומלץ לבצע את עסקת מעריב.

בנוספ', הנتابעים יטענו כי, שוק התקשרות היה (ועודנו) שוק בתחילתו של שינוי וחיפוש דרך, שבעת הנידונה עבר תהליך התלכדות (convergence) בין תוכן לבין פלטפורמות, ו捨יווני התפתחותו היו לא-זודאיים. אי לכך, ובשים לב לתנאי השוק הספציפי ולרצינואליים האחרים שבבסיס ההחלטה לרכישת השליטה במערב (ובהמ רצון ליצור סינרגיה עם יתר אחזקותיה של דסק"ש), עיריכת מודל תחזית תזרים מזומנים מסורתית לא הייתה הכליל המתאים להעיר את שווייה של מעריב.

הנתבעים יוסיפו ויטענו, כי מעריב הייתה חברה ציבורית בעלת שווי שוק, והמניות שקיבלה דסק"ש במסגרת רכישת השליטה במערב נרכשו בסכום נמוך משווי השוק שלחן (בהתחשב במחיקת חובות מצד הבנקים ובמבנה העסקה).

עוד יטענו הנتابעים, כי בחודש מרץ 2010 הציבור נענה להנפקת אל"ח שבוצעה על-ידי מעריב, והתמורה הכוללת של ההנפקה עמדה על כ-51 מיליון ש"ח.

עוד יצוין, מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, כי בעת הצגת עסקת הרכישה לדירקטוריון הייתה למעריב עצמה תכנית עסקית שהוכנה על-ידי מר זקי רביב, בעל השליטה הקודם במערב, אשר לא הספיק לישמה. הנהלת דסק"ש בchnerה תכנית זו וביקשה לשפרה, תוך השקעה משאבים רבים לעניין זה – כל זאת טרם השלמת עסקת מעריב. יווער, כי גם מבחינה מעשית, לא ניתן היה להשלים תכנית עסקית מעודכנת למערב אלא לאחר רכישת השליטה בה. לא לモתר לציין, כי מרבית הדינונים והתוכניות ביחס לפעילויות מעריב, נעשו ברמה של מעריב עצמה.

האמור בסעיף 7 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לפגוע בכלליות ההכחשה, יצוין כי הפרוטוקולים ודאי גלוים לדסק"ש, והם הועברו אף לרשות המבקשים ובאי-כווחם.

האמור בסעיף 8 לכתב התביעה – הינו הצהרה של המבקשים לגבי כוונוניהם בעתיד, וככזה – מוכחש מחתמת הזירות.

.52 האמור בסעיפים 10-9 לכתב התביעה – מוכחש מכל וכל. מבלי לפגוע בכלליות ההכחשה, יצין כי הנتابעים פעלו באופן סביר, מקוצעני, מיודע וบทום לב, וכפי המזופה מנושא משרה בתפקידם. הנتابעים קיימו דינגים נאותים, שקלו את כלל השיקולים הענייניים שהיה ניתן להתייחס אליהם בזמן אמת, שאלו שאלות, ובעת הצורך ביקשו באופן יוזם מידע נוסף מעבר לזה שהובא בפניהם. החלטות הנتابעים התקבלו לאחר הפעלת שיקול דעת בתום לב, ללא ניגוד ענייניים כלשהו, מתוך אכפתיות לחברה, ולטובת קידום עניינה.

הנתבעים יטענו כי כל אחת מהחלטותיהם נתקבלה בגבולות שיקול הדעת העסקי המוקנה להם ואין שום עילה להתערב בהן; כי מדובר בחילופין סבירות שאין נגעות ברשותן; וכי החלטותיהם לא ניגעו בפזיות (שבכל מקרה לא פורט טيبة, ודיבך להביא לדחית טענה זו).

מעבר לכך, הטענה (המוכחת) בדבר הפרת חובת זהירות נטענה באופן קולקטיבי, ומבלי להתייחס באופן פרטני לכל אחד מהדיקטורים. יצין כי, הדיקטורים, ובכלל זה הנتابעים, אינם מקשה אחת וולדשות כל אחד מהם עם מציע עובדתי שונה בטרם הבאת העיטה לאישור עקרוני של הדיקטוריון ואחריה. מבלי לגרוע מכך הדיבור, חלק מהנתבעים נחשף למידע בדבר עסקת מעיריב עוד בטרם הבאתה לאישור עקרוני של הדיקטוריון; חלקם היו מעורבים במשא ומתן שנערך לרכישת השליטה במערב; חלקם לא נטו חלק בחילופין מסויימות של דיקטוריון החברה בהן נידונו עסקת רכישת השליטה במערב או המשך ההשכעה במערב; חלקם ישבו בדיקטוריון של חברות תקשורת שבשליטת דסק"ש (סלקוט ונטויז'ן) ונחשפו לצורך בתוכן לזרוע התקשורות של דסק"ש ולהולשת הקבוצה בתחום התוכן, ועוד. כל האמור מקבל משנה תוקף שעה שמבקש לייחס לדיקטורים, ובכלל זה הנتابעים, יסוד נפשי.

.53 האמור בסעיף 11 לכתב התביעה – אין מוכחש, ככל שהוא בא לתאר קיומה של חוות-דעות של ד"ר מאיר אמר. למען הזהירות, הנتابעים מכחישים את הניתוח שבחוות-הදעת, וכן את הנמקותיה ומסקנותיה. הנتابעים שבים על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה, ומדגשים כי רק כתוב התביעה גופו גודר את טענות הצדדים.

.54 האמור בסעיף 12 לכתב התביעה – מוכחש מחוסר ידיעה.

.55 האמור בסעיף 13 לכתב התביעה – אין מוכחש.

- .56. האמור בסעיפים 17-14 לכתב התביעה – מוחש. מבלי לגרוע מכליות ההכחשה, יזכיר, כי הנتابעים אכן כיהנו כדירותורים בדסק"ש בתקופה הרלוונטית. למען שלמות התמונה, יוסיף הנتابעים כי מר גדיעון להב זיל אינו נתבע עוד בהליך זה.
- .57. האמור בסעיף 18 לכתב התביעה – אינו מוחש נכון ליום הגשת התביעה.
- .58. האמור בסעיף 19 לכתב התביעה – מוחש. מבלי לגרוע מכליות ההכחשה, יזכיר, כי אידיבי אחזקות הייתה אחת מחברות האחזקות הגדולות בישראל. בנוסף, אידיבי אחזקות החזיקה באידיבי פתוח, שהייתה נכסה העיקרי.
- .59. האמור בסעיפים 20-21 לכתב התביעה – מוחש, כמעט ככל שהאמור בסעיפים אלו توأم את האמור בדוחות הכספיים של דסק"ש ואת דיווחה לבורסה. הנتابעים יטענו, כי בכל מקרה, אין כל נפקות לשווי השוק של דסק"ש ביוםعد הגשת התביעה, וכי בעת קבלת החלטה על העסקה (בזמן אמת) עמד שווי השוק של דסק"ש על מיליארדי ש"ח.
- .60. האמור בסעיפים 22-23 לכתב התביעה – מוחש.
- .61. האמור בסעיפים 24-25 לכתב התביעה – מוחש. מבלי לגרוע מכליות ההכחשה, יזכיר, כי בניגוד למשתמע מן האמור בסעיף 24 לכתב התביעה, דסק"ש צינה, במפורש, בדוח הכספי אליו מפנה התובעת, כי שיעור האחזקה של דסק"ש במערב מביא בחשבון אופציה למוכר לדסק"ש כ-4.2% מניות מעריב.
- .62. האמור בסעיף 26 לכתב התביעה – מוחש, כמעט ככל שהאמור בסעיף זה توأم את האמור בדיווח המידי של דסק"ש מיום 23.3.2011.
- .63. האמור בסעיף 27 לכתב התביעה – מוחש, כמעט ככל שהאמור בסעיף זה توأم את האמור בדיווח המידי של דסק"ש מיום 24.3.2011. יזכיר, כי עיקר כספי הרכישה הוזרמו במשרין למערב ובקן שימושו לחיזוק ההון העצמי שלה באופן מיידי.

כן יצון, כי כבר בדיווח אליו מפנה התובעת מיום 24.3.2011 דיווחה דסק"ש על כך שהעסקה הותנה בתנאים מתלים שונים, וביניהם השגת האישורים הדרושים על פי דין, השגת הסכמים לשביועות רצון דסק"ש בין קבוצת מעריב לבין בנקים בקשר לחובותיה הבנקאיים, ותוצאות לשביועות רצון דסק"ש של בדיקות נאותות שהיא עורכת בנוגע לעריב.

הנתבעים טוענו, כי לדסק"ש נשמרה האופציה המלאה לסתור מן העסקה אם הייתה מגללה כי איזה מן התנאים לא התמלא לרצונה המלא, כאשר מימון הביניים שהעמידה לעריב בסך 20 מיליון ש"ח היה מוחזר אליה בשני תשלומים שנתיים.

- .64. האמור בסעיף 28 לכתב התביעה – מוכחש, כמעט ככל שהאמור בסעיף זה توأم את האמור בדיווח המידי של דסק"ש מיום 24.3.2011.
- .65. האמור בסעיף 29 לכתב התביעה – מוכחש, כמעט ככל שהאמור בסעיף זה توأم את האמור בדיווח המידי של דסק"ש מיום 20.4.2011. יוזכר, כי אחד התנאים המתלים להשלמת עסקת עריב היה השגת הסכמה בין עריב לבין הבנקים בקשר לחובותיה.
- .66. האמור בסעיף 30 לכתב התביעה – מוכחש, כמעט ככל שהאמור בסעיף זה توأم את האמור בדיווח המידי של דסק"ש מיום 28.4.2011.
- .67. האמור בסעיף 31 לכתב התביעה – מוכחש, כמעט ככל שהאמור בסעיף זה توأم את האמור בדוחות הכספיים של עריב לרבעון השני של שנת 2011.
- .68. האמור בסעיף 32 לכתב התביעה – מוכחש, כמעט בכל הנוגע לסכום שהושקע ברכישת השיליטה בעריב וכן לקיומן של ההשקעות הנוספות.
- .69. האמור בסעיפים 33-34 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלויות ההכחשה, יובהר, כי בחודש ספטמבר 2011 רכשה דסק"ש בעסקה מהוז לבורסה מנויות נוספות של עריב, בשיעור של כ-1.4%, מחברה בשליטתו של מר זקי רכיב. בנוסף, ובמסגרת אותה עסקה, רכשה דסק"ש אופציה לרכישת מנויות נוספות של עריב מאותה החברה.

אופציה זו מומשה על-ידי דסק"ש בחודש מרץ 2012, עת רכשה מנויות נוספות בשיעור של 3.5% מהוון המניות של מעריב.

.70 האמור בראשית סעיף 35 לכתב התביעה – מוכחש, למעשה ככל שהאמור בה תואם את האמור בדוח התקופתי של דסק"ש לשנת 2011 (ולא הדוח לרבעון הראשון של דסק"ש של שנת 2012, כפי שצויין בטיעות); האמור בסיפת הסעיף – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההחשה, יובהר, כי ביום 27.9.2011 הוחלט במערב על זימון אסיפה בעלי אג"ח (סדרה ד'), בעקבות דרישת של אחד המחזיקים באג"ח, כשל סדר היום דרישת מחזקי האג"ח להעמיד את אגרות החוב לפירעון מיידי.

.71 האמור בסעיף 36 לכתב התביעה – איןנו מוכחש בכלל הנוגע לרכישת אג"ח (סדרה ד') של מעריב על-ידי דסק"ש. עם זאת, יצוין, כי הנتابעים מסתיגים מעצם הפניה לכתבה, וכן מכל האמור בה, והם שבים על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה.

.72 האמור בסעיף 37 לכתב התביעה – מוכחש. בכלל זאת מוכחות, בהקשר זה, הטענה כי הלוואה הבuels ניתנה בתנאים נחותים. בדוח המידי של מעריב מיום 6.10.2011, אליו מפנה התובעת, צוין במפורש כי הלוואה ניתנה בתנאי שוק.

עוד יובהר, מבלי לגרוע מכלליות ההחשה, כי ביום 19.10.2011 התקבלה החלטה בדיקטוריוון דסק"ש להעמיד הלוואה בעליים למערב בסכום של 50 מיליון ש"ח, צמודה למדד המחיירים לצרכן ונושאת ריבית שנתית בשיעור של 4.5% לתקופה של שלוש שנים (שהוארכה בהמשך לתקופה של חמישה שנים), זאת מאחר ונדרשו למערב מזומנים באופן מיידי לשם מימון המשך פעילותה.

יודגש, כי ההחלטה להעמיד את הלוואה נבחנה גם על-ידי ועדת הביקורת של דסק"ש. אולם, ועדת הביקורתニアה לשкол, ובהמשך לאשר, את מתן הלוואה רק לאחר השלמת עסקת מיזוג בין מכתשים-אנגן, חברת-נכדה של דסק"ש, ובין כימצ'ינה, אשר עם השלמתה, צפואה הייתה דסק"ש לקבל החזר הלוואה על סך כ-600 מיליון ש"ח.

מבלי לגרוע מכל יתר טענות הנتابעים, גם מעובדה זו עולה, כי התנהלותם של דיקטוריוון החברה וועדת הביקורת שלה, נעשו לטובת החברה, בתום לב, באופן מיודיע וללא ניגוד עניינים.

בנוסף,يطענו הנتابעים, כי הנتابעים 7 ו-11 לא נטו חלק בהחלטות לאישור הלוואה הראשונה.

.73 האמור בסעיפים 38-39 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובחר, כי ביום 23.11.2011 ערכה ועדת הביקורת דיון בנוגע למטען הלוואה שנייה למעריב בסך 50 מיליון ש"ח. ועדת הביקורת הגיעה למסקנה כי המידע שהובא לידיתה לא היה מספק ולפיכך היא לא אישרה את בקשת הלוואה. ועדת הביקורת דרש כי הנהלת מעריב תציג בפניה מצגת מפורטת על עסקה ומצבה הפיננסי של מעריב וכן תוכניות עבודה בתחום התפעולי והמערכות.

רק בעבר מספר ימים, ולאחר שמעריב הציגה לוועדת הביקורת את הפעולות שנעשו בעיתון מאז רכישת השליטה בumarib, וכן תוכנית עבודה מפורטת לשנים 2012-2013, הוחלט לאשר מתן הלוואה בעלים שנייה לumarib, בתנאים זהים לאלו של הלוואה הראשונה. עם זאת, ועדת הביקורת דרש כי תוך חודש תאזר מעריב תוכנית עבודה מפורטת וكونקרטיבית, וזאת כי יש הכרה בשיפור מצבה הפיננסית של מעריב, שכן אחרת יהיה מקום להסיק מסקנות בקשר להמשך ההשקעה בה.

בעקבות החלטה זו, דירקטוריון דסק"ש אישר את מתן הלוואה ביום 29.11.2011 תוך שהוא עומד על חשיבות תמיית דסק"ש בumarib במועד פרסום הדוחות על-ידי, בפרט משום שבדווחותיה הכספיים של MURIB לרבעון השלישי לשנת 2011 צפוייה הייתה להיכلل הערת "עסק ח". בשלב זה, סברו הדירקטורים כי ישנה אפשרות לשקם את MURIB ולשפר את תוכנותיה הפיננסיות, וזאת בנוסף ליתרונות האחרים שיכולים היו לצמוחumarib.

בנוסך, יטענו הנتابעים, כי הנتابעים 2 ו-7 לא נטו חלק בהחלטות לאישור הלוואה השנייה.

.74 האמור בסעיפים 40-41 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יצוין, כי דסק"ש, כחברת אחזקות, רואה לנכון לסייע לחברות הבנות שלה לצלוח משברים. בין השאר, מעמידה דסק"ש, מעט לעת, הלוואות לחברות בשליטתה, כפי שקרה בענייןumarib. כל החלטה על סיוע כספיumarib התקבלה באופן מיודיע, לפי הנתונים הקיימים בזמן אמת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הכספיים לעניין. כאן המקום להדגиш כי ככל שהנסיבות הפכו קשות יותר ויותר, הנتابעים העמיקו את ביקורתם בטרם אישרו העמדת הלוואות נוספותumarib.

יוער, כי הנتابעים מסתייגים מעצם הפניה לכתבה, וכן מכל האמור בה, והם שבים על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה.

האמור בסעיפים 42-43 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכליות ההכחשה, יובהר, כי ביום 14.6.2012 קיימה ועדת הביקורת של דסק"ש ישיבה בה דנה ארוכות במצבה העסקית והפיננסית של מעריב. בהמשך לכך, ביום 17.6.2012, התקיימה ישיבה נוספת נספה של ועדת הביקורת וכן ישיבת דירקטוריון החברה, במסגרתה הוסברו מצבה של מעריב, הפערים ביצועם למול התחזית והסיבות לפערים אלה. בכלל זה הוסבר כי מבנה הפעולות הקיים יהיה קשה להביא את מעריב לאיזון תפעולי, ולפיכך הנהלת מעריב שוקלת חלופות אסטרטגיות.

בטרם אישרו את ההלואה, דרשו הדירקטורים מהנהלת מעריב תכנית עבודה מפורשת לשינוי המודל העסקית שלה, והוחלט לאשר את מתן ההלואה השלישית בשלבים, כחלק מן הסכם הוותנה בהצעת תכנית כאמור שתהא מקובלת על דירקטוריון דסק"ש.

בנוסף, יטענו הנتابעים, כי הנتابעים 2 ו-7 לא נטו חלק בהחלטה זו.

ביום 9.7.2012 התקיימים דיון בוועדת הביקורת של דסק"ש בבקשת מעריב לקבל את יתרת ההלואה, אולם, לאחר ובאותו מועד טרם הוצגה תכנית עבודה מפורשת החליטו הדירקטורים שלא להעביר למעריב את הסכם הנוסף. סכום זה הועבר רק בשלב מאוחר יותר, לאור מידע חדש שהתקבל על מגעים למיזוג או למכירה של מעריב. יודגש כי המשמעות של אי העברת הסכם הנוסף באותה העת הייתה סגירה מיידית של העיתון, על כל המשמעות הנלוות לכך.

הנתבעים יוסיפו ויטענו, כי הנتابעים 2 ו-7 לא נטו חלק בהחלטה זו.

הנתבעים שבין על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה.

האמור בסעיף 44 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכליות ההכחשה, יובהר, כי ביום 16.7.2012 מעריב דיווחה כי דירקטוריון מעריב הנהלה את הנהלת מעריב לעורך בחינה מקיפה להכנת תוכנית עסקית, ולבסוף העמدة למכירה של מקרקעי החברה שבבת-ים. כן דוחה כי מעריב נוקטת בצדדי התיעילותות שונים, וכי לנוכח כל האמור, דירקטוריון מעריב אישר את משיכת יתרת ההלואה מדסק"ש.

עוד צוין בדיוח, כי בשים לב להשפעת מצבה של מעריב על דוחותיה הכספיים לרבעון השני של שנת 2012, יתכן ותיאלץ מעריב להידרש, בין היתר, להפחחת ערך של מוניטין ורכוש קבוע שלה.

בעקבות הדיווח האמור, דסק"ש בתורה חוזה על הנאמר בדיוח של מעריב והוסיפה וציינה כי במקרה שמעריב תרשום הफחת ערך של מוניטין ורכוש, דסק"ש תרשום הפסד בגין חלקה באויה הפלחתה.

יווער, כי הנتابעים מסתיגים מעצם ההפנייה לכתבה, וכן מכל האמור בה, והם שבים על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה.

.77. האמור בסעיפים 45-48 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי בחודש אוגוסט 2012, דירקטוריון דסק"ש אישר הפקدة סכום של 15 מיליון ש"ח, על-ידי חברת בת של דסק"ש, אצל בנקים מלוויים של מעריב, כבטיחה למתן אשראי נוסף על-ידייהם למעריב בסכום זהה. הפייקדונות שהועמדו על-ידי חברת הבת נnano מהשבודים אשר היו לבנקים על מקרים בית-הדף בבתים.

העמדת הבטיחה נעשתה בשעה שדסק"ש קיימה מגעים עם גורמים שונים במטרה שיישקיעו במעריב, ובשעה שחגי תשרי עמדו בפתח, ומטיעמים ראיים ביותר, הדירקטורים ביקשו להימנע מפייטורי מאות ואלפי עובדים של מעריב ערבות החגים.

הנתבעים יטענו, כי מאחר וחברת בת של דסק"ש היא זו שהפקידה את הסכום האמור, לא קיימת ירידות בין דסק"ש לנتابעים בגין סכום זה, ומכל מקום לא אושרה התביעה נגזרת בשם של חברת הבת.

מבלי לגרוע מן האמור, הנتابעים יוסיפו ויתענו, כי דסק"ש קיבלה לידי חלק ניכר מסכום הפייקדונות שהועמדו לטובת מעריב, וזאת מיידי בעלי התפקידים שמונו במעריב.
בנוסף, יטענו הנتابעים, כי הנتابעים 2 ו-7 לא נטלו חלק בהחלטה זו.

.78. האמור בסעיף 49 לכתב התביעה – איןנו מוכחש בכלל הנוגע לממן הלהלואות למעריב.

.79. האמור בסעיפים 51-50 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי כל החלטה על סיווע כספי לumarיב התקבלה לאחר שנבחנה במקצועיות ותוק שימת לב לכל הפרטים והנתונים הקיימים בזמן אמת. הנتابעים פעלו באופן שקול, מידוע וסביר, ללא ניגוד עניינים,

כשטוות דסק"ש עמדה נגד עיניהם, ולא היססו לעכב תשלומים שהתבקשו על-ידי מעריב להתנותם בתנאים או להציג לעריב דרישות.

מעבר לכך, מוכחת מכל וכל הטענה כי מדובר בהחלטות שביסודן עומדים שיקולים זרים. החלטות בדבר עסקת מעריב התקבלו כאשר לאיש מן הנتابעים אין עניין אישי בהן, ומtower שיקולים ענייניים בלבד.

הנתבעים יטענו, כי האמור בסעיף 51 לכתחזק התביעה מהויה טענות עובדתיות סותרות, אשר אין להעלותן בכתוב התביעה. כן יטענו הנتابעים כי יש לדחות על-פניה את הטענה לשיקולים זרים, שלא ניתן לגבה פרטיהם בכתוב התביעה.

הנתבעים יוסיפו ויטענו, כי רכישת שליטה בגופי תקשורת על-ידי חברות ציבוריות אינה דבר חריג, אין בה כדי ללמד על ניגוד ענייניים, יש בה להווסף "מכפיל כוח" לחברה, ובמיוחד כך בשוק התקשורות בישראל.

הנתבעים יוסיפו, כי דסק"ש השקעה כספים במערב, בעוד שהכשרה היישוב לא השקעה בה כספים, מן הטעם שהכשרה הייתה בוגמה לצאת מהשקעה במערב – מהלך שתואם את כוונתה של דסק"ש להפוך את מעריב לחברת בת בעלותה המלאה.

.80 האמור בסעיפים 52-53 לכתחזק התביעה – מוכחש, כמעט ככל שהאמור בסעיפים אלו תואם את האמור בדיווח המידי של דסק"ש מיום 21.3.2012 ובודוח התקופתי של דסק"ש לשנת 2011.

.81 האמור בסעיפים 54-55 לכתחזק התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע כללויות ההכחשה, יובהר, כי רכישת האג"ח מהציבור ומהכשרה היישוב באהן כדי לסייע למערב למש את תוכניות השיקום וההבראה ולאפשר לה וודאות زمنית בכל הקשור לתוכנון תזרים המזומנים שלה, והן כדי להגן על המוניטין של דסק"ש בהיותה בעל שליטה במערב. כמו-כן, רכישת האג"ח עלתה בקנה אחד עם תוכניותיה של דסק"ש להפוך את מעריב לחברת לא-מדוחת, שניירות ערך שלה אינם נסחרים בבורסה, בדומה לאמצעי תקשורת בישראל. יצוין, כי החברה רכשה את אגרות החוב של הציבור במחיר של 0.84 ש"ח לכל 1 ש"ח ערך נקוב.

נוסף על השיקולים שנמננו לעיל, ההחלטה לרכוש אג"ח של מעריב שהוחזקו בידי חברת הקשר היישוב התקבלה על רקע הודעתה של חברת היישוב, כי בכוונתה למכור את האג"ח שבידי הציבור הרחב, כאשר באותה העת, רשות ניירות ערך ביקשה שלא להגדיל את החזקות הציבור באג"ח מעריב.

הנתבעים יטענו, כי בכל מקרה רכישת אג"ח של חברה-בת על-מנת למנוע לחץ מצד מחזקי האג"ח לפירעון מיידי של האג"ח (כפי שדרש אחד מחזקי האג"ח של מעריב) מהוות מהלך עסקי ראוי.

בנוסף, יטענו הנתבעים, כי הנתבעים 7 ו-11 לא נטו חלק בהחלטות לאישור רכישת אג"ח מן הציבור ומן חברת היישוב.

יוור, כי הנתבעים מסתייגים מעצם הפניה לכתבה, וכן מכל האמור בה, והם שבים על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה.

.82 האמור בסעיף 56 לכתב התביעה – מוכחש, למעשה ככל שהאמור בסעיף זה תואם את האמור בדוח התקופתי של דסק"ש לשנת 2011.

.83 האמור בסעיף 57 לכתב התביעה – מוכחש.

.84 האמור בסעיפים 58-62 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מצלילות ההכחשה, יובהר, כי לדירקטוריון דסק"ש הוצגו נתונים אודוט מצבה הפיננסית של מעריב עוד לפני אישור העסקה, לרבות גירעונותיה בשנים שקדמו לעסקה. בזמן אמת, ולאחר איתנותה של דסק"ש באותה עת, הדירקטורים האמינו כי ביכולתה לעורוך תפנית (Turn Around) במצב הכלכלי של מעריב לאור ניסיון העבר של דסק"ש.

כמו-כן יצוין, כי הנתwon אודות הxon השיללי של מעריב היה לא-רלוונטי שכן עם ביצוע העסקה הייתה מעריב אמורה להפוך (והפכה בפועל) לבעל הון חיובי. מה גם שהמנויות שקיבלה דסק"ש במסגרת רכישת השליטה בumarib נרכשו בסכום נמוך משווי השוק שלhn (בהתחשב במחיקת חובות מצד הבנקים ובמבנה העסקה).

מכל מקום יzion, כי השיקול המרכזי אשר עמד בסיס רכישת השליטה במערב היה שאיפת דסק"ש להביא לסינרגיה בין התכנים של מערב לבין זרוע התקורת של דסק"ש, ולא כדי להפיץ עיתונים כ פעילות עצמה (Stand Alone). דווקא נוכח מצבה הכלכלי של מערב באותה עת היה בעסקת רכישת השליטה במערב משומן ניצול הזדמנויות עסקית לקניית נכסים תוכן וגיישה לפטפורמה אינטגרטיבית ולקהל מנויים במחיר נמוך. בזמן אמת, עסקת מערב נראה עסקה כדאית בעלת רצionario כלכלי.

כן יzion, מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, כי אין כל רלוונטיות לדוחות שלא בהם מפני התובעת בסעיפים אלו, למעט הדוח התקופתי של מערב לשנת 2010, מהטעם שדווחות אלו פורסמו לאחר השלמת עסקת מערב.

הנתבעים שביהם על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכטב התביעה. מבלי לגרוע מן האמור, הנתבעים יטענו, כי המבקשים ו/או התובעת שוגים בקריאת דוח "מידרוג", שבכל מקרה לא היה ניתן בעת החלטה לרכוש את השליטה במערב.

.85 האמור בסעיף 63 לכטב התביעה – מוכחש,מעט ככל שהאמור בסעיף זה עולה בקנה אחד עם האמור בדווחות הכספיים של דסק"ש בתקופה הרלוונטית.

.86 האמור בסעיף 64 לכטב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי בעת ההתקשרות בעסקה לרכישת השליטה במערב, עמד שווי השוק של דסק"ש על 6.5 מיליארד ש"ח, וסכום העסקה היה בלתי-邏輯י להיקף פעילותה ואחזקותיה של דסק"ש. כמו כן, ובמיעם אישור העסקה, לא צפו דסק"ש והדיקטורים, וביניהם הנתבעים (ולא יכולם היו או צריכים היו לצפות), כי מערב תצטרך הזרמות כספים באותו היקפים אשר התבררו בפועל. יוער, כי עסקת מערב הבאה בפני הדיקטוריון לעלה מן הצורך – הנהלת דסק"ש הוסמכה לקבל החלטות עצמאיות בעסקאות בהיקפים של עסקת מערב.

כן יובהר, כי בחלוף הזמן, התרחש שינוי נסיבות קיזוני בהשוואה למצב שבו התקבלה ההחלטה רכישת השליטה במערב. דסק"ש עצמה חוותה הרעה ממשמעותית בעסקיה וירידה דרמטית בשווי השוק שלה, כתוצאה מגורמים חיצוניים שונים, ביניהם המאה החברתית שפרצה בקי"ז 2011 ושינויי הרגולציה העמוקים בשוק הסלולאר. משבר כלכלי זה לא היה צפוי מראש ופגע ביכולתה של

דסק"ש להמשיך לתמוך כספית במערב ולהקדים לה זמן ניהול. יתר על כן, השינויים המתרחשים בשוק העיתונות באופן כללי, כמו גם הגדול הניכר בשטחי הפרסום של עיתון "ישראל היום", ביחד עם המהאה החברותית כאמור, פגעו קשות ביכולתה של מעריב להגדיל את הכנסתותיה.

הנתבעים טוענו, כי יש להבחין בין השקעה שבזודאות תסב הפסד (וכזו לא הייתה), לבין השקעה בעלת פוטנציאל סיכון וסיכוי שעלולה להסתיים בהפסד (וכזו הייתה עסקת מעריב).

לאור השיקולים שפורטו לעיל, אין מקום לטענה כי עסקת מעריב לא הייתה סבירה מבחינה כלכלית.

.87 האמור בסעיפים 65-73 לכתב התביעה – מוכחש. הנתבעים ישבו על הסטייגוויותיהם בעניין חווות- דעתו של ד"ר מאיר אמר, לרבות מעצם צירופה לכתב התביעה.

הנתבעים טוענו, כי האמור בחלק זה של כתב התביעה מדגיש את הכשל שנפל בתביעה שכולה בבחינת "חוכמה בדיעד".

הנתבעים טוענו, כי המבקשים ו/או התובעת אינם יכולים להישמע בטיעון ש"שיקולים זרים" הניעו את הדירקטוריום להשקיע במערב, בשעה שהם מודים כי "לא ברור מה הניע את הדירקטוריון".

.88 האמור בסעיף 74 לכתב התביעה – מוכחש.

.89 האמור בסעיף 75 לכתב התביעה – מוכחש. הנתבעים ישבו ויפנו להתייחסותם, לעיל, לסעיף 6 לכתב התביעה.

.90 האמור בסעיף 76 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגורוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי זמן קצר לאחר רכישת השליטה במערב התחוללו אירועים בלתי צפויים, אשר לדירקטוריום לא הייתה יכולה לצפות אותם או להשפיע עליהם. שינויים אלו פגעו ביכולתה של דסק"ש להמשיך ולסייע כספית למעrib עד לשלב שבו ניתן היה ליהנות מן היתרון שברכישת השליטה במערב ומן השיפור הצפוי במצבה.

המדובר בשינויים מקרו כלכליים **המאוחרים לעסקת מעיריב** ושאינם קשורים בדסק"ש, שהביאו, בධיבד, להפיקת השקעה במערב לבתי כדאית. בהקשר זה, הנتابעים ישבו ויפנו להתייחסותם, לעיל, לסעיף 64 לכתב התביעה.

- .91. האמור בסעיפים 78-77 לכתב התביעה – מוכחש.
- .92. האמור בסעיפים 81-89 לכתב התביעה – מוכחש. עצם ההשקעה במערב לבאי לאחר הרכישה אינה מוכחת. הנتابעים טוענו, כי אין כל רלוונטיות לשוויה הבורסאי של דסק"ש במועד הגשת התביעה (שווי שעלה מאז), בין החלטות שהתקבלו בזמןאמת.
- .93. האמור בסעיף 82 לכתב התביעה – מוכחש, למעט ככל שהאמור בסעיף זה توأم את האמור בדיווח המידי של דסק"ש מיום 16.7.2012.
- .94. האמור בסעיפים 85-83 לכתב התביעה – מוכחש, ובכלל זאת מוכחש הניסיון לעשוות שימוש בכתבות עיתונאיות ככלי להעלאת טענות עובדיות כלשהן. הנتابעים מסתייגים מעצם הפניה לכתבות, וכן מכל האמור בהן, והם שבים על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה.
- .95. האמור בסעיפים 90-86 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנتابעים שבים על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה. בנוסף, הנتابעים טוענו, כי, בכל מקרה, המבקשים ו/או התובעת סוגים בהבנת דוחות חברות הדירוג.
- .96. האמור בסעיפים 91-90 לכתב התביעה – מוכחש.
- .97. האמור בסעיף 93 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנتابעים טוענו כי האמור בסעיף זה אינו רלוונטי וכולו בבדיקה חוכמה בධיבד.
- .98. האמור בסעיפים 95-94 לכתב התביעה – מוכחש. הנتابעים ישבו על הסטייגוותיהם משימוש בכתבות עיתונאיות כראיה כלשהי לנכונות הדברים, והם שבים על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה. הנتابעים מסתייגים מעצם הפניה לכתב, וכן מכל האמור בה.

ambilי לגורוע מן האמור, הנتابעים יטענו כי פניות, ככל שנעשו, בינוי 2012 – רק מלמדות על כך שזמן אמת איש לא הסתייג מן ההשקעה במערב.

- .99. האמור בסעיף 96 לכתב התביעה – מוכחש.
- .100. האמור בסעיפים 101-107 לכתב התביעה – מוכחש.ambilי לגורוע מכלליות ההכחשה, יצוין כי ביום 23.9.2012 ניתן צו הקפאת הילכים נגד מעריב לבקשתה. חדש לאחר מכן, אישר בית-המשפט המחויז בתל-אביב מכירת נכסים ופעילות קבוצת מעריב לשני רוכשים שונים בסכום של 145 מיליון ש"ח – סכומים אלו הוזרמו למערב.
- .101. האמור בסעיפים 105-102 לכתב התביעה – עניינו טענות שבמשפט, ומוכחש מחמת הזירות. הנتابעים יוסיפו, מחמת הזירות, כי השאות רוחחים אינה תכליתה היחידה של החברה.
- .102. האמור בסעיפים 107-106 לכתב התביעה – מוכחש.ambilי לגורוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי מוכחת הרミזה העולה מסעיף 107 לכתב התביעה בדבר האינטראטים הזרים. מדובר בהאשמות משוללות כל יסוד, חמורות ומכפישות של ניגוד עניינים. הנتابעים פועלו באופן מקטועי ביותר, שколо שיקולים עניינים בלבד, הכל כשתובת החברה היא זו העומדת נגד עיניהם.
- מעבר לכך, הטענה משוללת היסוד והמוכחת, בדבר אינטראטים זרים נטעה בכלל, באופן סתמי, וכנגד כל הדירקטוריים כאילו היו מקשה אחת,ambilי אפילו לפרט את התשתיית העובדתית ואת המעשים המיחדים לכל דירקטור בנפרד. הידר פירוט לטענה מסווג זה, החיבת בפירוט – מונע את העלאה ואת בירורה.
- .103. האמור בסעיפים 109-108 לכתב התביעה – מוכחש. יוער, כי הנتابעים מסתייגים מעצם ההפנייה לכתבה, וכן מכל האמור בה, ושבים על התנגדותם לצירוף "ראיות" לכתב התביעה.
- .104. האמור בסעיפים 111-110 לכתב התביעה – מוכחש.
- .105. האמור בסעיף 112 לכתב התביעה – מוכחש.

106. האמור בסעיפים 113-122 לכתב התביעה – עניינו טענות שבמשפט, ומכחיש מחתמת זהירותו. המובאות מפסק-הדין בעניין בנק צפון אמריקה אין רלוונטיות ל מקרה הנדון בהליך זה, ומכל מקום – אין מקום בכתב התביעה.

107. האמור בסעיפים 123-131 לכתב התביעה – מכחיש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי הנتابעים קיימו דיוונים נאותים בסוגיית ההשקעה במערב, וشكلו שיקולים עסקיים ורואויים, אשר היה בהם, זמן אמת, לתמוך בעסקה. יתר על כן, לפני הושלמה עסקת מערב, נערכה בדיקת נאותות מקיפה ועמיקה שארכה שבועות רבים כתנאי מתלה להשלמתה, ונמסרה לדסק"ש הערכת שווי לנכס מהותי של מערב – המקרקעין שעליו נמצא נמצא בית-הדף של מערב. הנتابעים קיבלו החלטות סבירות ובעלויות היגיון עסקית וככליל, ופעלו בתומך-לב ובאופן מיודע ומקצועי, ואישרו את העסקה רק לאחר ששוכנו כי היא לטובה החברה.

108. האמור בסעיפים 132-134 לכתב התביעה – מכחיש.

109. האמור בסעיפים 135-136 לכתב התביעה – מכחיש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי אישור העסקה ביום 24.3.2011 נעשה באופן עקרוני, תוך הכפתה העסקה לתנאים מתלים, לרבות, השלמת בדיקת נאותות לשבעיות רצונה של דסק"ש. בהמשך לכך, נערכה בדיקת נאותות (Due Diligence) מעמיקה ורחבה היקף למערב שבוצעה על-ידי הנהלת החברה באמצעות מיטב המומחים בישראל: פירמת רואי החשבון קסלמן את קסלמן, PWC ישראל, לצד החשבונאי; ומשרד עורכי-הדין גולדפרב-לווי-ערן-מאירי-צפריר ושות' בצד המשפט. יוער, כי לא הובא לידייעת הדירקטוריים קיום של ממצאים בעיתויים שבטעים לא הומלץ לבצע את עסקת מערב.

לא לモתר לציין, כי בדיקת הנאותות וכן סיכום פרטי עסקת מערב בוצעו וסוכמו על-ידי הנהלת דסק"ש, בין היתר, בನיצוחו של מר עמי אראל, באותה העת נשיא ומנהל עסקים ראשי של חברת דסק"ש. מר עמי אראל הוא אדם בעל ניסיון רב בתחום התקשורות, כמו גם בתחום שיקום חברות, אשר כיהן בתפקידים בכירים בחברות תקשורת מובילות במשך תקופה ארוכה, לרבות בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ.

110. האמור בסעיפים 137-139 לכתב התביעה – מכחיש.

111. האמור בסעיפים 140-141 לכתב התביעה – מוכחש.
112. האמור בסעיפים 142-143 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנتابעים יטענו, כי האמור בסעיף זה איננו רלוונטי וככלו בבחינת חוכמה בדיעד.
- הנתבעים יטענו, כי אין כל רלוונטיות לחוב נטו של דסק"ש כשלעצמם; וכי בכל מקרה השוואת הנתונים שבסעיף 143 לכתב התביעה לנواتים שהיו ידועים בזמן אמת מלמדת כי בזמן אמת דסק"ש דווקא הייתה יכולה להשקייע במערב.
113. האמור בסעיף 144 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, הנتابעים שבאים על הסתיגיותיהם מהעלאת הטענה בדבר "השיקולים הזרים".
114. האמור בסעיף 145 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי על פי דיני הראות, התובעת היא הנושאת בנטל השכנוע, ובהתאם לזה, מוטלת עליה החובה להביא את הראיות הדרושים להוכיח את היסודות המקיימים את עילות התביעה (המוכחות).
115. האמור בסעיף 146 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יובהר, כי אין הרי החלטה על השקעה לרכישת שליטה בחברה כלהי החלטה על סיווג כספי לחברה בת שדק"ש כבר מחזקת בשליטה בה, וכי בכל מקרה שколо הדירקטוריים שקיבלו את ההחלטה את כל השיקולים הרלוונטיים בכל מועד החלטה, ותמיד – לטובת החברה.
116. האמור בסעיף 147 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יטענו הנتابעים כי דסק"ש דיווחה על החלטות הדירקטוריון בהתאם לכללי הדין.
- הנתבעים יוסיפו, כי התובעת וודאי צריכה לדעת כיצד הנהלו הדיונים בה; וכי גם המבקשים קיבלו את הפרוטוקולים הרלוונטיים זה מכבר.
117. האמור בסעיף 148 לכתב התביעה – מוכחש.
118. האמור בסעיפים 149-151 לכתב התביעה הוא בבחינת טיעון משפטי שאין מקומו בכתב תביעה, והוא מוכחש בזאת מחמת הזירות.

הנתבעים יוסיפו, כי בכל מקרה אין להטיל על מי מהם אחירות כלשהי בגין החלטות שהתקבלו שלא בתמייניהם; וודאי שכן כאשר מדובר בהחלטות שנאסר על מי מהנתבעים להשתתף בקבלתן (למשל – בשל מינויו לדירקטוריון במערבם).

119. האמור בסעיפים 152-153 לכתב התביעה – מוכחש.
120. האמור בסעיפים 154-155 לכתב התביעה – מוכחש.
121. האמור בסעיף 156 לכתב התביעה – מוכחש.
122. האמור בסעיף 157 לכתב התביעה הוא בבחינת טיעון משפטי שאין מקומו בכתב תביעה, והוא מוכח בזאת מחמת הזיהירות.
123. האמור בסעיפים 158-161 לכתב התביעה – מוכחש. בכלל זאת מוכחת, בהקשר זה, הטענה כי הנתבעים הפרו את חובת הזיהירות המוטלת עליהם או כי הם התרשלו. הנתבעים יטענו כי הם פעלו באופן מכווני ומודיע, בתום לב, ללא ניגוד עניינים, ומצופה מנוסה משרה בתפקידם. הנתבעים בחנו כל החלטה שעמדה בפניהם בכובד ראש, תוך שיקילת כל השיקולים הכספיים לעניין ואשר היה ניתן להתייחס אליהם בזמן אמת, דרשו מידע נוסף בעית הצורן, הכל כשתובת החבורה בראש מעייניהם.

הנתבעים יוסיפו ויתענו, כי גם אם הם התרשלו או נהגו בפזיות – דבר המוכחש מכל וכל – הרי שבכל מקרה דירקטורי סביר היה מגיע לאותן החלטות.

הנתבעים שבים על הסתייגותם מן ההפנייה לפרשת בנק צפון אמריקה בכתב התביעה.

124. האמור בסעיפים 162-164 לכתב התביעה – מוכחש. מבלי לגרוע מכך ההצעה, יובהר, כי, בניגוד לנטען על-ידי התובעת, תוכאתה של השקעה במערב לא הייתה צפואה מלכתחילה. כפי שכבר נאמר, זמן קצר לאחר רכישת השליטה במערב התחוללו אירועים חיוניים בלתי צפויים שאינם קשורים בדסק"ש, שהביאו, בדיינבד, להפיכת השקעה במערב לבלידי כדאית. אשר על כן, לא רק שהנתבעים לא הפרו חובה כלשהי שמן הדין, אלא שבכל מקרה (ולמעלה מן הדרוש בכתב)

טענות) לא קיים קשר סיבתי משפטי בין הפרת הדין הנטענת (והמוחשת) לבין הנזקים שלקיים טוענת התובעת.

כמו-כן יטענו הנتابעים, כי את שאלת הקשר הסיבתי המשפטי יש לבחון בנוגע לכל החלטה בנפרד.

125. האמור בסעיף 165 לכתב התביעה – מוחש.

126. האמור בסעיפים 169-166 לכתב התביעה – מוחש. בכלל זאת מוחשת, בהקשר זה, הטענה כי מערב הייתה חברה מודמת הדורשת עירוי כספי עצום באופן שוטף. מביי לגרוע כלליות ההכחשה, הנتابעים יטענו כי, העסקה, כפי שנחזהה בזמן אמת, הייתה להשקעה 140 מיליון ש"ח (בנוסף לרכישת מנויות מערב ע"י דסק"ש בסכום של 2 מיליון דולר מהinanנים של מר ולדיmir גוסינסקי), תוך נטילת סיון מסוים שמערב תזדקק להזומות נוספות, בסכומים קטנים בהרבה – וגם זאת רק בחלוף פרק זמן משמעותי ממועד הרכישה. יובהר כי, בניגוד גמור לממה שהתובעת מבקשת לטעון, תוצאהה של ההשקעה במערב לא הייתה צפואה מראש וטעונותה בכתב התביעה הינה בבחינת חוכמה בדיעד.
127. האמור בסעיף 170 לכתב התביעה – מוחש. מביי לגרוע כלליות ההכחשה, יובהר, כי טענות התובעת כאילו מלכתחילה היו ידועות תוצאותיה של ההשקעה במערב הן טענות מופרכות, מוגזמות, ושוגות בראיית-הדברים בחוכמה לאחר מעשה (Hindsight Bias). התובעת המתינה עם הגשת תביעה עד לאחר שהתרברר כי ההשקעה במערב לא צלחה, ומשתתרר הדבר, פנתה לבית המשפט בטענה שלכתחילה צפתה את הדברים. בכך דבק בתביעה שהיה וכי.
128. האמור בסעיפים 189-171 לכתב התביעה – מוחש. הנتابעים יטענו, כי אין מקום לנition המשפט (המוחש) שבסכתב התביעה, ומכל מקום החלטות הנتابעים חסות תחת כל שיקול הדעת העסקי.
129. האמור בסעיפים 193-190 לכתב התביעה – מוחש, אך לא מוחשת עצם סמכותו של בית-המשפט הנכבד לדון בתובענה.
130. האמור בפרק הסיכום של כתב התביעה – מוחש.

סוף דבר

131. מן הטעמים דלעיל, כולם או מיניהם, מתחבקש בית המשפט הנכבד לדוחות את התביעה.

132. כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את התובעת ו/או המבוקשים בהוצאות הлик זה, לרבות שכ"ט עו"ד, ומע"מ עליהם הדין.

———
דנה חן, עוזר
אות שורק, עורך
———
צבי אגמון, עורך
———
ב"כ הנתבים

תל אביב, 11 ינואר 2016.